

Un estiu diferent

per Isa i Leti

Ei Covarxins! Com va la cosa? Som Isa i Leti. Vos escrivim perquè Lola, ens va animar a què vos contarem la nostra nova experiència d'aquest estiu (dos mesos juliol i agost) a Irlanda. No sabem molt bé com començar, ja que tenim moltes coses per a contar. Bé, anem per feina.

Al principi d'aquesta aventura les dos estàvem una miqueta perdudes, però una vegada ens vam posar les piles i ens ho vam agafar més en serio no va ser molt difícil. Vam començar a buscar informació, cadascuna pel seu compte i els caps de setmana ens reuníem i ens contàvem el que havíem trobat. Vam buscar per l'IVAJ i allí ens van donar molta informació sobre viatges a l'estranger: Podies anar a treballar a un hotel, a campaments per a xiquets, treballar de cambrera, cursets intensius per a aprendre anglés.... També vam trobar informació per a vindre a treballar d'"Au pair" que era la idea que més ens agradava des d'un principi. Açò d'"Au pair" consisteix en viure en una família irlandesa, dormir, menjar, i ajudar en les tasques de la casa com un membre més i a més cuidar els xiquets. Era l'oferta més econòmica que vam trobar ja que no has de pagar cap lloguer per estar vivint allí i a més a més la família et dona uns diners totes les setmanes per a despeses personals, el normal són uns 70 Euros.

A l'IVAJ vam aconseguir varies adreces i noms d'agències que t'ajudaven a fer tota la paperassa i et buscaven una família irlandesa. Nosaltres vam cridar a unes quantes que estaven per València i finalment ens vam decidir per una.

Aquesta agència ens va demanar el currículum, cartes de recomanació, omplir uns qüestionaris, fotografies nostres amb xiquets etc., i vam haver de pagar 200 Euros. I bé, això vam fer!

A les poques setmanes ja ens van cridar dient-nos que ens havien trobat una família per a cadascuna, un a Galway i l'altra a Oranmore. Galway és un dels pobles d'Irlanda més visitats pels turistes i Oranmore és un poble més xicotet que està 6 km. de Galway (10 min. amb autobús). I res, ja ho teníem tot, només faltava buscar els bitllets d'avió, fer la maleta i esperar el gran dia: el 2 de juliol. Per fi, quan va arribar el gran dia, vam anar a Manises a l'aeroport i el comiat fou dur... havíem de dir un llarg adéu a les persones que



Nosaltres dues, Leti i Isa, amb piercing

més volíem i al girar el cap allí estava l'entrada de l'avió....Ens esperava un llarg viatge!!! Vam eixir de València a les 14 h. i vam fer escala a Londres, vam arribar cap a les 15:30 h. i allí no us ho podríeu imaginar... l'aeroport és immens, té moltes terminals i nosaltres estàvem a una d'elles, tot eren túnels obscurs i no sabíem cap on tirar però no ens podíem quedar parades perquè a les 16:30 h eixia l'altre avió cap a Irlanda!!! Per fi, després de caminar una bona estona per uns túnels molt llargs i inacabables, vam trobar la terminal correcta. El 2n avió es va endarrerir un poc però vam arribar a Irlanda cap a les 18:00 h. com estava previst, i els paisatges des de l'avió eren impressionants, clar, era tot nou per a nosaltres... tant el paisatge com la vista des d'un avió.



Túnels de l'aeroport de Londres.

A l'arribar a l'aeroport de Dublín vam agafar les maletes i ràpidament vam anar a buscar l'autobús que ens portaria a les dues a trobar-nos en les nostres noves famílies. El vam trobar de seguida... menys mal!! Perquè era l'últim del dia que eixia cap allà.